

Ullvi

Boplatslämningar från förromersk järnålder

Särskild utredning och förundersökning

RAÄ 445
Ullvi 1:3
Irsta socken
Västmanland

Maud Emanuelsson

Ullvi

Boplatslämningar från förromersk järnålder

Särskild utredning och förundersökning

RAÄ 445
Ullvi 1:3
Irsta
Västmanland

Maud Emanuelsson

Utgivning och distribution:
Stiftelsen Kulturmiljövård Mälardalen
Stora gatan 41, 722 12 Västerås
Tel: 021-80 62 80
Fax: 021-14 57 20
E-post: info@kmmmd.se

© Kulturmiljövård Mälardalen 2007

Kartor ur allmänt kartmaterial © Lantmäteriet Gävle 1998. Dnr 507-99-498

ISSN: 1653-7408
ISBN: 978-91-85741-03-8

Tryck: Just Nu, Västerås 2007.

Innehållsförteckning

Inledning.....	5
Kort om rapportens disposition	5
Bakgrund	6
Målsättning	
Utredning.....	6
Förundersökning.....	6
Genomförande och metod	6
Utredning.....	6
Förundersökning.....	6
Topografi	7
Fornlämningsmiljö	8
Tidigare undersökningar	10
Undersökningsresultat.....	11
Anläggningar	
Stolphål	12
Härdar	13
Brunn	13
Stenkonstruktion	14
Sentida rest sten.....	14
Stenansamlingar.....	14
Fynd.....	15
Naturvetenskapliga analyser	15
Tolkning.....	16
Sammanfattning	17
Referenser.....	18
Kart- och arkivmaterial	18
Otryckta källor.....	18
Litteratur.....	18
Tekniska och administrativa uppgifter	19
Bilagor	
Bilaga 1. Schakttabell	
Bilaga 2. Anläggningstabell	
Bilaga 3. ¹⁴ C-analys	

Figur 1. Utdrag ur Gröna kartan. Platsen för undersökningsområdet är markerat med en röd cirkel. Skala 1:50 000.

Inledning

Med anledning av en planerad nybyggnation av en privatbostad, ett garage och en anslutande väg i en villaträdgård i Irsta genomförde Kulturmiljövård Mälardalen (KM) en särskild utredning. Utredningen föranleddes av den gravhög samt tre resta stenar (RAÄ 91) som sedan tidigare fanns registrerade i trädgården. Administrativt består trädgården av två fastigheter Ullvi 1:3 och Ullvi 2:3. Det är inom den angränsande fastigheten Ullvi 2:3 som den registrerade fornlämningen finns. Eftersom lämningarna kan vara betydligt mer omfattande än vad de synliga lämningarna ger för handen var en arkeologisk utredning motiverad.

Den särskilda utredningen utfördes den 20 juni 2006 i enlighet med Länsstyrelsen i Västmanlands läns beslut (dnr 431-3457-06 daterat 2006-06-13). Uppdragsgivare var Lars Thomsen, ägare till den angränsande tomten Ullvi 2:3. Arbetet bekostades av Länsstyrelsen i Västmanlands län.

Vid utredningen framkom förhistoriska boplatslämningar i form av fem stolphål och en härd vilket föranledde en förundersökning på platsen.

Förundersökningen genomfördes under två dagar i mitten av augusti 2006. Arbetet skedde i enlighet med länsstyrelsens beslut (dnr 431-8399-06 daterat 2006-07-28). Uppdragsgivare var Lars Thomsen, som också bekostade förundersökningen.

Projektledare för båda uppdragen var Maud Emanuelsson, som även har skrivit föreliggande rapport.

Kort om rapportens disposition

I de inledande kapitlen *Målsättning* och *Genomförande och metod* presenteras de två undersökningarna var för sig. Därefter följer en gemensam presentation av resultaten från undersökningarna. Även i anläggningstabellen har de två undersökningarna sammanförts. Anläggningar påträffade vid utredningen har fått nya anläggningsnummer i tabellen med en anmärkning om tidigare utrednings-id.

Bakgrund

Målsättning

Utredning

Syftet med den särskilda utredningen var att klargöra om den planerade nybyggnationen berörde fornlämning som ej var synlig ovan mark. Därtill kom att fastställa statusen på två synliga lämningar – en upprättstående sten och en kallmurad stenkonstruktion.

Förundersökning

Resultatet från förundersökningen utgör ett underlag till Länsstyrelsen för en bedömning av fornlämningens kunskapsvärde. Förundersökningen skulle ge en preliminär tolkning av fornlämningen där avgränsning, anläggnings- och fyndförekomst skulle bedömas.

Genomförande och metod

Utredning

Vid utredningen grävdes nio sökschakt med grävmaskin. Schakten grävdes skiktvis ned till opåverkad nivå vilket innebar ett djup mellan 0,25 och 0,40 meter. Schaktens bredd var 1,2 meter, längden varierade mellan 2 och 6,5 meter. En anläggning undersöktes med skärsliv till hälften och dokumenterades med beskrivning, fotografering och profilritning i skala 1:20. Övriga anläggningar dokumenterades i plan. Inmätning av schakt och anläggningar utfördes manuellt och digitaliserades i efterhand (figur 7).

I undersökningsplanen uppgavs att ett sökschakt skulle tas upp inom en uppbyggd stenkonstruktion för att fastställa om det var en fornlämning. Detta gjordes inte då det uppbyggda stenröset redan vid en första okulär bedömning fastställdes som sentida (figur 2).

Förundersökning

Förundersökningsområdet hade begränsats till att gälla ytan för bostadshus, garage och del av gårdsplan, totalt cirka 350 m². Därtill kom ytor för VA-ledning.

Den kallmurade stenkonstruktionen som upptog merparten av undersökningsytan, plockades ned med hjälp av grävmaskin utrustad med gripklo. Konstruktionen var fylld med morän som därefter skiktvis schaktades bort med grävskopa. Slutligen handrensades ytan.

Hela undersökningsområdet banades av i enlighet med undersökningsplanen. Alla mörkfärgningar med minsta inslag av sotig fyllning prioriterades för undersökning för att utesluta möjligheten att någon av dessa anläggningar skulle vara en brandgrav. Ett urval av anläggningarna undersöktes samtliga till hälften eller mer och dokumenterades med profilritning i skala 1:20 eller beskrivning. Brunnen dokumenterades endast i plan. Anläggningarna och schakten mättes in manuellt på en upprättad plan i skala 1:200 och digitaliserades i efterhand (figur 7).

*Figur 2.
I förundersökningen
ingick att plocka
ned den kallmurade
stenkonstruktionen.
Dessa stenar har enligt
uppgift utgjort fundament
till en äldre byggnad som
stod där det röda huset
finns idag. Fotograferat
från sydväst av Maud
Emanuelsson.*

I samråd med Länsstyrelsen bedömdes att några korta schakt kunde upptas för vatten- och avlopp för att om möjligt avgränsa boplatslämningarna åt norr och öster. Inga förhistoriska lämningar påträffades och efter ett nytt samråd med Länsstyrelsen gjordes bedömningen att det inte var nödvändigt med ytterligare insatser för VA-ledningen eftersom boplatsen ansågs vara avgränsad i denna del av tomten.

Den övriga exploateringsytan, det vill säga infartsväg och resterande del av gårdsplan undantogs från undersökning. Inom de delarna gavs tillstånd för övertäckning av forn lämning.

Topografi

Undersökningsområdet ligger i den södra delen av fastigheten som utgörs av gräsmatta och naturmark. Huvuddelen av undersökningsområdet, det vill säga området för det planerade huset, är beläget på ett flackt moränimpediment med uppstickande större markfasta stenblock. En stor del av ytan för huset upptas av en kallmurad stenkonstruktion, cirka 1 meter hög och 4 meter i diameter. Ytan för garaget ligger något lägre. Häradskartan från 1907 visar att området tidigare nyttjats som åkermark.

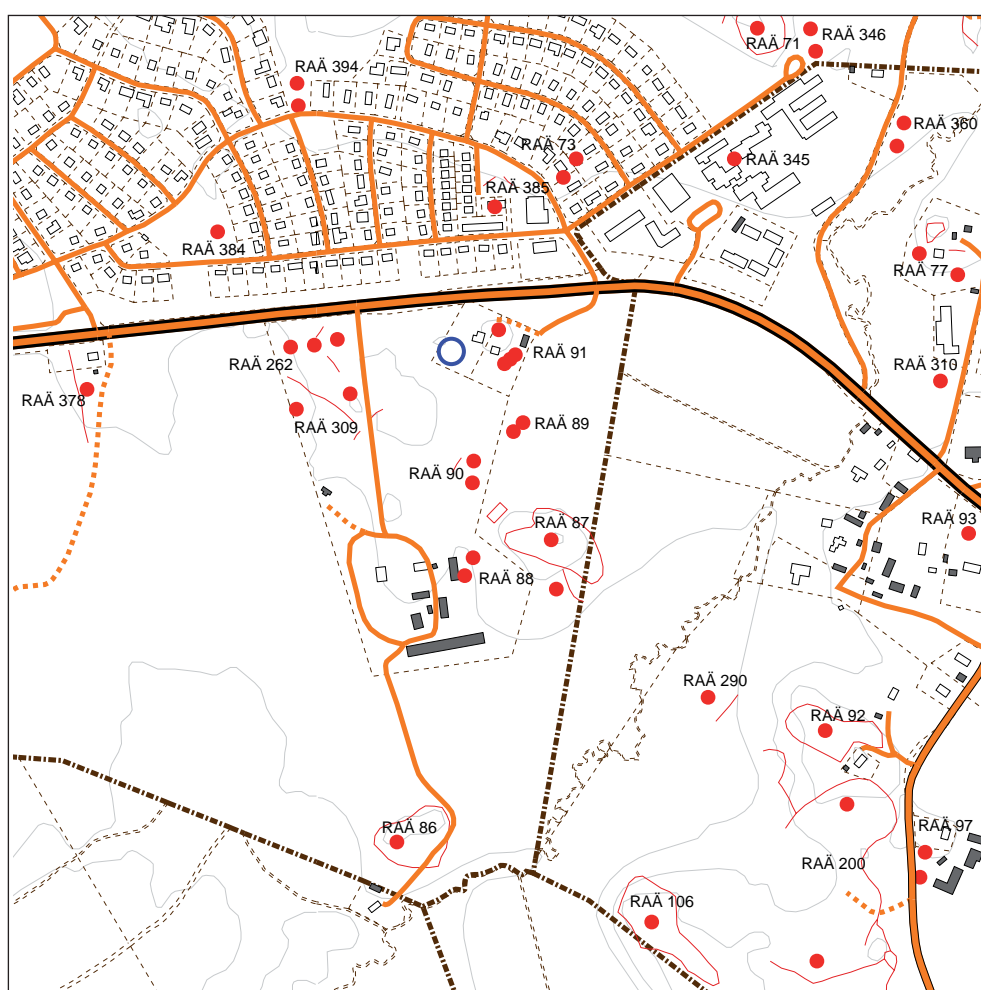

*Figur 3. Undersökningsområdet
sett från öster. Fotografiet är
taget vid utredningstillfället då
stenkonstruktionen låg inbäddad
i (nypon?)buskar. Foto: Maud
Emanuelsson.*

Villaträdgården ligger 15–20 meter över havet i flack terräng. Jordmånen på impedimentet består av sandig-moig morän. Nedanför impedimentet vidtar sandig mo.

Fornlämningsmiljö

Irsta är en av Västmanlands fornlämningsrikaste socknar som tillsammans med ortnamnen indikerar en lång bebyggelsekontinuitet. Gårdarna har åtminstone i historisk tid sammanlänkats med terränganpassade landsvägar varav en utav de viktigaste har varit vägen mellan Västerås – Stockholm som passerar förbi Kyrkbyn i närheten av Ullvi.

Figur 4. Utdrag ur digitala fastighetskartan. Platsen för undersökningsområdet markerat med en blå cirkel. Registrerade fornlämningsar är markerade med rött. Skala 1:10 000.

Äldsta belägget för Ullvi är från 1371. Då benämns gården som (*in*) *Vllavi*. Namnets förled innehåller gudanamnet *Ull* och dess efterled vi betyder ”helig plats, kultplats”. Namnet Ullvi bars tidigare också av tätorten Irsta (Wahlberg 2003).

Inom den angränsande fastigheten Ullvi 2:3 finns, som ovan nämnts, en gravhög och tre resta stenar (RAÄ 91:1-4, figur 5 och 6). Norr om Ullvi 1:3 ligger en hällristningslokal, (RAÄ 73) med datering till stenålder-bronsålder. I övrigt domineras fornlämningsbilden

Figur 5. Gravhög RAÄ 91:1 Foto: Maud Emanuelsson.

kring Ullvi av ett järnålderslandskap bestående av gravfält med rösen, stensättningar och resta stenar. RAÄ 87, 89 och 90 är exempel på gravfält som angränsar till Ullvi 1:3. Lite längre bort finns gravfälten RAÄ 19, 86 71, 72, 77 och 92 med rösen, stensättningar, högar och en treudd. I Ullvi finns även en fångstgrop, RAÄ 88 och flera stensträngar, RAÄ 262, 309 och 200. Fångstgropen kan härröra från stenålder till nyare tid. Hägnaderna har en vid datering från järnålder till nyare tid.

Figur 6. De tre resta stenarna, RAÄ 91:2-4, inom den angränsande fastigheten. Fotograferat från öster av Maud Emanuelsson.

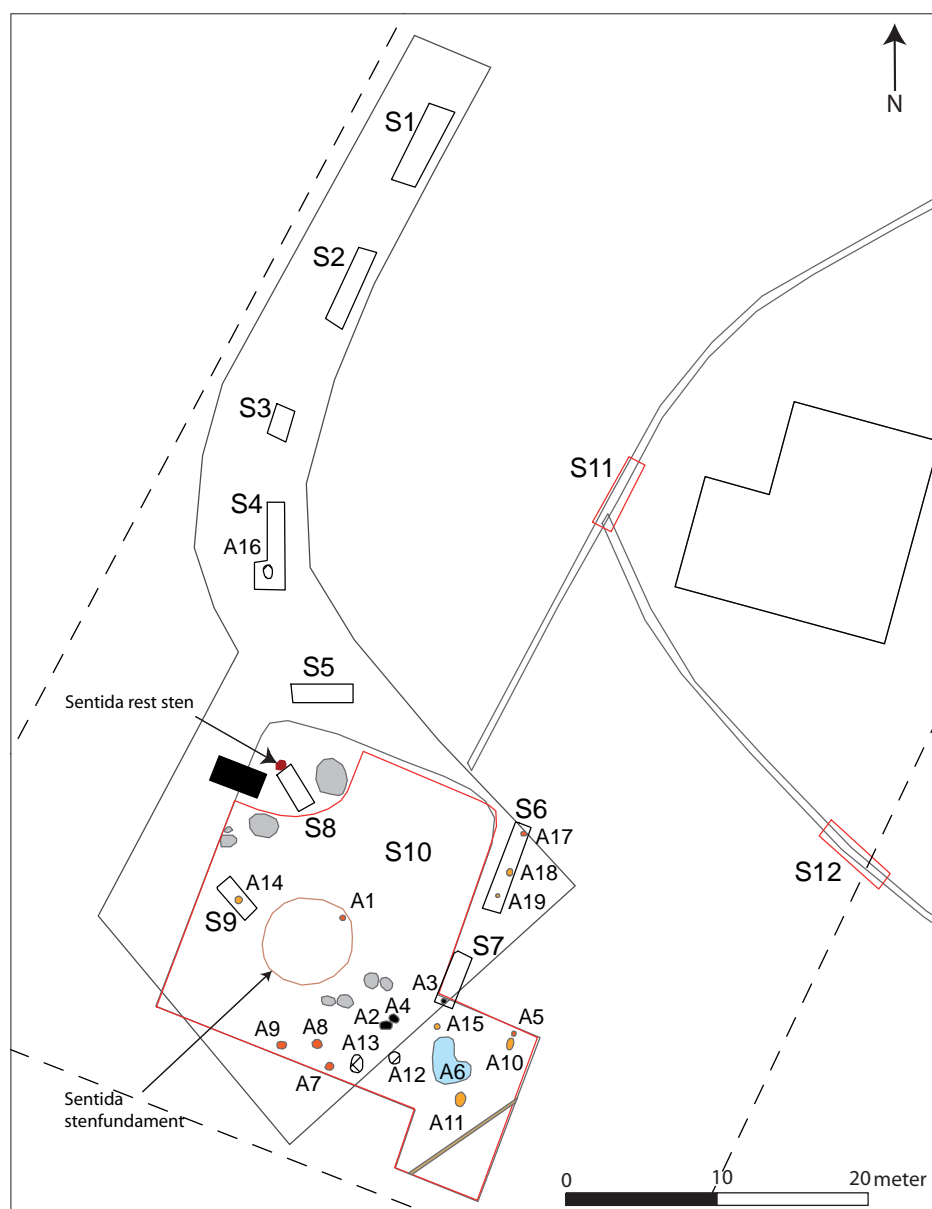
Tidigare undersökningar

Ett mindre antal undersökningar har genomförts i närområdet. En hög, RAÄ 7, undersöktes 1979. I graven, som utgjordes av en mycket vällagd stensättning, påträffades brända ben och keramik. Under graven, i ett starkt sotigt skärvstenslager, låg ett fragment av svagt ljusgrönt glas (Svedberg, utan årtal). Arkeologiska undersökningar genomfördes också inför anläggningen av cykelbanan som löper parallellt med gamla Stockholmsvägen. Vid Ullvi 3:1 framkom boplatslämningar i form av härdar och stolphål samt delar av ett treskeppigt stolphus. Resterande del ligger kvar utanför undersökningsområdet (Renck och Vinberg 1999:19). En räddningsgrävning utfördes av Västmanlands läns museum år 2000 vid gravfältet RAÄ 71 nordväst om Irsta Kyrkby. Där dokumenterades stolphål, kulturlager och ett skärvstensflak. Skärvstensflaket överlagrades av en fyrsidig stensättning. Kol från skärvstensflaket daterades till yngre neolitikum, en datering som kan visa på den första etableringen på platsen (Åhlström 2001:10). 1969-70 flygfotodokumenterades och fosfatkarterades områden norr om gamla Stockholmsvägen kring Irsta samhälle. Resultatet visade på förhöjda fosfatvärden vilket kan indikera förhistoriska bosättningar (Damell & Eriksson opublicerad rapport).

Undersökningsresultat

Anläggningar

Sammanlagt påträffades 19 anläggningar. De består av 12 stolphål, sex härdar och en brunn. De flesta låg inom undersökningsområdets södra del.

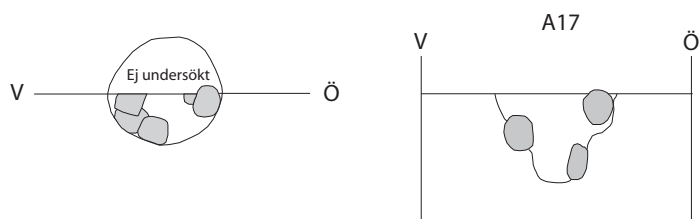
Figur 7. Schakt- och anläggningskarta. Utrednings- respektive förundersökningsområdets utbredning är markerat med gråa linjer. Svarta schakt härrör från utredningen och röda från förundersökningen. Markfasta stenar är gråmarkerade. Den runda cirkeln är begränsningen av den sentida stenkonstruktionen. Mörkröd punkt vid den lilla svarta byggnaden (lekstuga) är platsen för den sentida uppresta stenen. Röda anläggningar är undersökta stolphål, orange anläggningar är karterade stolphål. Svarta anläggningar är undersökta härdar, skrafferade anläggningar är karterade härdar. Den blå anläggningen markerar brunnen. Streckad linje motsvarar tomtgränsen. Skala 1:500

Stolphål

Totalt påträffades tolv stolphål varav sex stycken har undersökts. De flesta fanns i undersökningsytan södra del där även merparten av härdarna och brunnen låg. Tre stolphål noterades vid utredningstillfället. Av dessa låg endast en inom förundersökningsområdet, A14. Det har inte varit möjligt att knyta några stolphål till en konstruktion.

Vid utredningstillfället undersöktes ett stolphål (A17, figur 8,9 och 10). Det var 0,30 x 0,27 meter stort med en gråbrun lerfyllning. Stolphålet var stenskött med minst fem stenar, i snitt 0,10 meter i diameter. Stenskoningen var vällagd. Endast fyllningen grävdes ut och skoning behölls in situ. Stolphålets djup uppgår till minst 0,22 meter. Anläggningen kom vid förundersökningen att ligga utanför undersökningsområdet.

Stolphål A1 låg uppe på det flacka moränimpedimentet. Fyllningen bestod av sotig mo med inslag av kol. Stolphålet var 0,30 x 0,30 meter stort och 0,20 meter djupt med skålformad botten. Cirka 0,10 meter ned i fyllningen, påträffades en skärva förhistorisk keramik och en bit bränd lera med magring. Fragmenten dokumenterades men tillvaratogs inte.

Figur 8. Digitaliserad plan och sektion av stolphål A17. Skala 1:20.

Ytterligare fyra anläggningar (A5, A7-A9) har utifrån liknande färg, fyllning och karaktär som A1 bedömts vara stolphål. Dessa anläggningar var dock mycket grunda, från 0,02 – 0,10 meter djupa, och med skålformad till oregelbunden profilform.

Sex anläggningar har utifrån storlek, färg och form karterats som stolphål (A10-A11, A14-A15, A18-A19). Samtliga har varit 0,22 – 0,50 meter i diameter med gråbrun fyllning.

Figur 9 (t h). Det undersökta stolphålet syns som en grop i schaktet. Vid förundersökningen berördes inte denna del av fastigheten. Från SSV. Foto: Maud Emanuelsson.

Figur 10 (nedan). Fotografi över det undersökta stolphålet. Från söder. Foto: Maud Emanuelsson.

Härdar

Sex stycken härdar påträffades. Av dessa är tre stycken undersökta. Två tätt liggande härdar (A2 och A4) var 0,90 x 0,85 meter respektive 0,80 x 0,45 meter stora och 0,14 respektive 0,07 meter djupa. Fyllningen i anläggningarna bestod i båda fallen av sotig lera med rikligt inslag av kol och skärvsten (stenstorlek 0,05 - 0,10 meter i diameter).

Den tredje undersökta härden (A3) skiljer sig i karaktär. Den var rund, 0,30 meter i diameter, och 0,15 meter djup. Fyllningen bestod av kolbitar i lera. Anläggningen framkom vid utredningen och vid det tillfället noterades det att påfallande många kolbitar låg i cirkelformation längs anläggningens ytterkant. Anläggningen hade även en skarp avgränsning. En alternativ tolkning av anläggningen är att det rör sig om en rest efter en bränd stolpe.

Av de tre karterade härdarna framkom en vid utredningen (A16) och två vid förundersökningen (A12 och 13). A12 och 13 var påfallande lika. Båda var 0,75 x 0,60 meter i diameter med gråbrun lera med inslag av sot och kol i ytan. Härdarna låg intill varandra. A16 var 0,90 x 0,60 meter stor och fyllningen bestod av sotig lera med rikligt inslag av sot, kol och skärvsten i ytan.

Figur 11. Härd A16 låg inom området för den anslutande vägen. Denna yta skulle enligt Länsstyrelsens direktiv övertäckas vid byggnationen och var därför undantagen förundersökning. Foto: Maud Emanuelsson.

Brunn

En anläggning tolkades i plan som brunn. Den låg i undersökningsområdets nedre flacka del där det är planerat att garaget skall byggas. Anläggningen var 2,00 x 3,00 meter stor med något oregelbundet avlång form. I ytan bestod fyllningen av brun lera med inslag av sten, cirka 0,05 – 0,20 meter i diameter samt en större sten på cirka 0,50 meter i diameter. Längs med hela ytterkanten fanns en 0,07 - 0,10 meter bred gråbrun fyllning. Endast 15 - 20 meter sydväst om anläggningen ligger en modern vattenförande brunn.

Figur 12. Fotografiet visar läget för brunnen (A6). Fotografierat från söder. Foto: Maud Emanuelsson.

Figur 13. Närbild på brunn A6 i plan. Fotograferat från SSO. Foto: Maud Emanuelsson.

Stenkonstruktion

Den kallmurade stenkonstruktionen bestod av syllsten från en äldre byggnad. Syllstenarna var lagda i en rund form i upp till fem skikt. Konstruktionen var cirka 1 meter hög och 4 - 5 meter i diameter med plan överdel. Syllstenarna var i snitt 0,60 x 0,60 x 0,25 meter stora. Någon sten uppgick till 1,00 x 0,70 x 0,70 meter. Innanför fanns moränsten, stenstorlek 0,15 - 0,30 meter i diameter, som varit grundmassa till det äldre bostadshuset. Under stenkonstruktionen påträffades stolphålet A1, som innehöll en skärva förhistorisk keramik.

Sentida rest sten

Den sten som såg ut att vara upprest hade före undersökningens genomförande flyttats ur ursprungligt läge. Stenen var mycket grunt placerat, endast cirka 0,05 - 0,10 meter ned i marken. Kring stenen fanns ingen antydning till nedgrävning, kulturpåverkat material eller stensköning. Den upprättstående stenen bedöms som sentida upprest.

Stenansamlingar

En stenansamling med tre stenblock låg ytligt inom ytan för den anslutande vägen. Dessa har tolkats som röjd sten från den tidigare åkern. Öster om undersökningsområdet ligger en större stenansamling som (okulärt) tolkas som röjningssten.

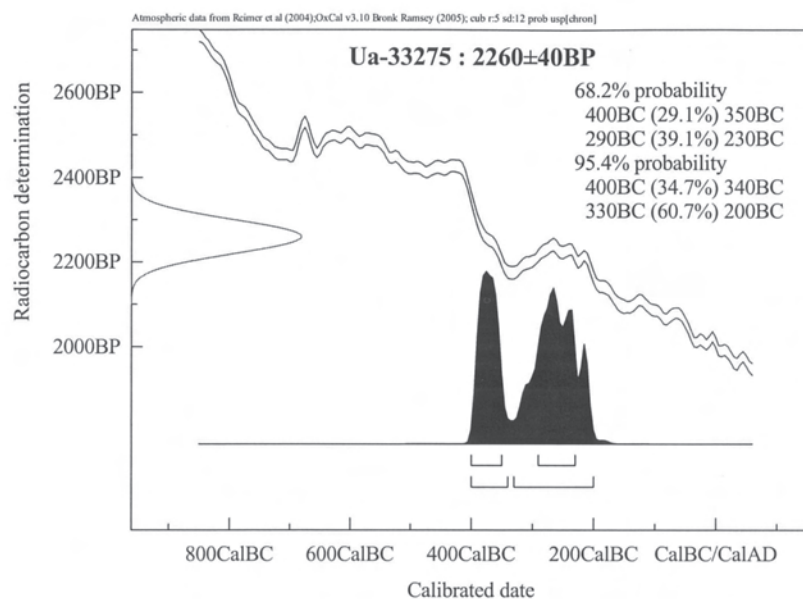
Fynd

Fragment av förhistorisk keramik hittades i stolphål A1. Det största fragmentet var 20 mm stort. Både ut- och insida var spjälkade men skärkans tjocklek har minst uppgått till 11 millimeter. Keramiken var av allmän förhistorisk karaktär med en oxiderad svart insida. Leran har magrats med krossat stenmaterial med upp till 1 millimeter stora magringskorn.

I samma anläggning hittades även en bit bränd lera. Leran var magrad med krossat stenmaterial med magringskorn upp till 1 millimeter.

Naturvetenskapliga analyser

Träkol från björk som insamlats från härd A4 daterades med ^{14}C -metoden till förromersk järnålder. Kalibrerat med 2 sigma (95,4 % sannolikhet) blir dateringen 400-200 f. Kr. ^{14}C -analysen utfördes av Ångströmlaboratoriet i Uppsala. Vedartsanalysen, som gjordes inför ^{14}C -analysen, utfördes av Erik Danielsson, Vedlab (Danielsson 2006).

Figur 14. Resultatet från ^{14}C -analysen.

Tolkning

Boplatslämningar i form av tolv stolphål, sex härदार och en brunn påträffades inom en cirka 350 m² stor yta. Förekomsten av anläggningar upphörde åt norr och boplatsen anses avgränsad åt detta vädersträck. Åt öster, söder och väster fortsätter boplatsen med okänd utbredning. Inga anläggningar kunde knytas till någon konstruktion såsom treskeppigt långhus eller hägnader. Anläggningstätheten är dock relativt hög och flera stolphål uppvisade liknande färg, form och fyllning. Dessa tolkas som rester efter samma typ av konstruktion. Trots frånvaron av konstruktioner kan undersökningsytan utifrån anläggningstätheten ses som en relativt central del av boplatsen.

Av boplatsens datering att döma förefaller den ha brukats under den äldre delen av förromersk järnålder, 400-200 f.Kr. Dateringen är utförd på björk vilken kan ha en egenålder upp emot 300 år. Det är således möjligt att boplatsen brukats något eller några århundraden senare. Men även med en hög egenålder på kolprovet hamnar dateringen inom tidsperioden förromersk järnålder. Inom en radie av 100 meter finns en gravhög och tre resta stenar (RAÄ 91, se figur 4). Resta stenar är en gravmarkering med stor kronologisk spännvidd. De förekommer i stort sett under hela järnåldern. I Mälardalen har de resta stenarna i allmänhet daterats till förromersk-romersk järnålder (Hyenstrand 1984: 69, Äijä 1987:32). Gravhögen har en vid datering till bronsålder – järnålder.

Inom undersökningsområdet framkom endast enstaka fragment av keramik samt bränd lera. Alla fragment påträffades i samma anläggning (stolphål A1). Både ut- och insidan av keramikfragmenten är spjälkade men det är ändå rimligt att anta att de härrör från ett hushållskärl. Den brända lerbiten är magrad vilket tyder på att det inte rör sig om lerklining från bostadsvägg. Magrad bränd lera förekommer till exempel inom järnhantering med diverse ugnskonstruktioner och deglar. Fragmentet är dock så litet och utan avtryck att någon funktionsbestämning inte varit möjlig att göra.

Sammantaget verkar boplatsen vara samtida med de intilliggande gravarna.

Sammanfattning

Stiftelsen Kulturmiljövård Mälardalen utförde den 20 juni 2006 en särskild utredning inom fastigheten Ullvi 1:3 i utkanten av Irsta tätort. Anledningen var en planerad nybyggnation av ett bostadshus med garage och anslutande väg. Beställare var Länsstyrelsen i Västmanlands län, som också bekostade utredningen. Förekomsten av fyra stolphål och två härdar resulterade i en fortsatt arkeologisk undersökning. Den 15 och 16 augusti samma sommar genomförde KM en förundersökning i form av totalavbaning inom ytan för bostadshuset och garaget. Den anslutande vägen var undantagen från undersökning och skulle istället övertäckas. Uppdraget beställdes och bekostades av privatperson Lars Thomsen.

Resultaten från utredningen och förundersökningen har påvisat en förhistorisk boplatz i form av härdar, stolphål och en brunn. Endast en del (350 m²) av boplatzen har berörts av undersökningen. Boplatzen är avgränsad åt norr men åt öster, söder och väster fortsätter boplatzen med okänd utbredning.

En härd daterades med ¹⁴C-metoden till äldre förromersk järnålder. En datering som stämmer överens med de tre resta stenar som finns mindre än 100 meter från boplatzen. Resta stenar i Mälardalen dateras generellt till förromersk-romersk järnålder. Ytterligare en grav i form av en hög finns intill de resta stenarna och boplatzen. Den har dock en vid datering till bronsålder-järnålder.

Referenser

Kart- och arkivmaterial

Digitala fastighetskartan
Digitala fornminnesregistret (FMIS) över Irsta socken
Häradskartan 1907

Otryckta källor

Damell, D. & Erikson, L. Rapport. *Fosfatkartering och flygfotodokumentation. Skerike, Dingtuna och Irsta Västerås, Västmanland.*

Litteratur

Hyenstrand, Å. 1984. *Fasta fornlämningar och arkeologiska regioner*. Riksantikvarieämbetet och Statens Historiska Museer. Rapport RAÄ 1984:7.

Renck, A M. & Vinberg, A. 1999. *Ett gårdsläge från äldre järnålder vid Irsta-Lista. Västmanland, Irsta socken, Ullvi 3:1, RAÄ 399*. Riksantikvarieämbetet, Avdelningen för arkeologiska undersökningar. UV Mitt, Rapport 1999:11.

Svedberg, Å. (utan årtal) *Telekabel Västerås-Irsta. Arkeologisk förundersökning. Brunnby 2:1, Ullvi 3:1 och Ullvi 3:183 vid RAÄ 358, 34 262 och 91. Irsta socken, Västerås kommun, Västmanland*. Riksantikvarieämbetet. Arkeologiska undersökningar. UV Uppsala rapport.

Wahlberg, M. 2003. *Svenskt ortnamnslexikon*. Språk- och folkminnesinstitutet. Uppsala.

Äijä, K. 1987. *Åbygravfältet*. Riksantikvarieämbetet och Statens Historiska Museer. Rapport UV 1987:11.

Ählström, J. 2001. *Gravar och boplatzlämning. Arkeologisk förundersökning. RAÄ 71, Ullvi 3:183. Irsta socken. Västmanlands län. Västmanland. Västmanlands läns museum, Kulturmiljöavdelningen Rapport 2001:6.*

Tekniska och administrativa uppgifter

<i>Kulturmiljövård Mälardalens dnr:</i>	KM 06059 (UR) och KM 06074 (FU)
<i>Länsstyrelsen dnr, beslutsdatum:</i>	431-3457-06 daterat 2006-06-13 (UR) 431-8399-06 daterat 2006-07-28 (FU)
<i>Länsstyrelsens handläggare:</i>	Jan Dunér
<i>Undersökningsperiod:</i>	20 juni 2006 (UR) 15-16 augusti 2006 (FU)
<i>Arkeologtimmar i fält:</i>	10 timmar (UR) 29 timmar (FU)
<i>Maskintimmar:</i>	14 timmar (UR) 10 timmar (FU)
<i>Exploateringsyta:</i>	350 m ²
<i>Personal:</i>	Maud Emanuelsson (UR) Kaisu Anttila, Maud Emanuelsson (FU)
<i>Belägenhet:</i>	Ullvi 1:3
<i>Ekonomisk karta:</i>	Kärrbo 11G:09 11H 1a
<i>Koordinatsystem:</i>	Manuellt
<i>Koordinater:</i>	X6609204 Y1550172
<i>Höjdsystem:</i>	-
<i>Inmätningssmetod:</i>	Manuellt
<i>Dokumentationshandlingar:</i>	Förvaras tills vidare hos KM
<i>Fynd:</i>	Inga fynd tillvaratogs